

„Romeo și Julieta” un musical în casă nouă

(Grigore Constantinescu – 30 martie 2015)

De-a lungul anilor, povestea nefericitei iubiri a celor doi „îndrăgostiți din Verona” a trecut prin inimile și sufletul oamenilor sub diferite înfățișări – legendă sau tragedie, piesă de teatru, operă sau balet.

„Romeo și Julieta” a poposit în secolul XXI sub formă de musical, prin partitura și versurile lui Gérard Presgurvic. După ce „Romeo și Julieta” a ocolit lumea, acest muzical „pop-rock” și-a găsit locul și la noi, urmărit fără osteneală de spectatorii bucureșteni de toate vârstele. Proiectul scenic, ivit dintr-o colaborare între două teatre de gen, de la Budapesta spre București, sub atenta supraveghere regizorală semnată de KERO, a trebuit să învingă așteptările timpului, în spațiul adaptat al sălii-gazdă din edificiul Teatrului Național.

Răbdarea avea să fie răsplătită de noua clădire a Teatrului de Operetă și Musical „Ion Dacian”, recent inaugurată. Nu este o simplă curiozitate că am fost invitați, începând de sâmbăta trecută, să revedem aici „Romeo și Julieta”, pentru a descoperi capacitatea de adaptare la noile dimensiuni, condiții, tehnici și mijloace. Pentru un efectiv foarte numeros de realizatori și interpreți, plasticieni, lighting design, sonorizatori, dar și soliști, ansamblu vocal și orchestral, este desigur ceva dificil, aproape un „pariu cu imposibilul”. Ca spectacol în deplasare, montarea bucureșteană a susținut până acum doar schimbul cu publicul budapestan.

Dar dialogul cu publicul Capitalei, cum ni se înfățișează? În planul distribuției avem condiții diferite, de la montarea inițială, fie „roluri fixe” cu aceiași interpreți, fie roluri mobile – inclusiv capetele de afiș – uneori cu noi interpreți, majoritatea cunoscători și practicanți de stil pop-rock cu capacitate de convingere a ascultătorilor și privitorilor. În totul, comentariu nostru, după reluarea musicalului în acest sediu, se referă deci la „imaginea privită” (mai generoasă arhitectura montării), dar și la „imaginea în mișcare” (impuls vital crescut în plastica scenică). Mutarea de la vechiul sediu nu s-a făcut deci după formula „copy-past”. Spațiul este amplu, rotativele se mișcă în combinații variabile, mișcarea coregrafică plusează filmic, îmbină grupurile corale, are forță, alcătuieste desene simetrice sau combinații dramatice, personajele circulă „în libertate”, modificând permanent proporțiile, direcțiile, semnificațiile acțiunii.

La modul concludiv, cei care au văzut mai înainte „Romeo și Julieta”, ar trebui să revină pentru a constata câștigurile valorice de acum, obținute și datorită baghetei dirijorale a lui Balász Stauróczy, un invitat prețios al teatrului bucureștean. Să apreciem că am asistat la o nouă premieră, ovaționată pe măsură de un public entuziast.